

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ikke er så vidt tilendebragt, at det har været muligt at nå en løsning på det meget væsentlige problem: teater for børn og unge.

Jeg er klar over, at udskydelsen af forslaget til en ny teaterlov medfører bevilnings- og tilskudsmæssige ulemper. For at afbøde virkningerne af disse har jeg søgt finansudvalget om tilladelse til i finansåret 1969-70 at forøge bevillingerne med 1 mill. kr. til de områder inden for teatervæsenet, hvor behovet for yderligere støtte i øjeblikket må anses for at være størst.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 60) findes i tidenden sp. 7710).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Rosing: Jeg var blandt de fraværende i onsdags, da tinget foretog afstemning om 18 års valgret til folketinget og flertallet gik ind herfor. Men denne afstemning ændrer ikke min stillingtagen, som min kollega hr. Knud Hertling under lovforslagets første behandling på mine vegne gav udtryk for, på grund af særlige grønlandske forhold.

Skulle jeg alene for Danmarks vedkommende stemme om denne sag, ville jeg have sagt ja til 18 års valgretsaldere, men jeg repræsenterer Grønland og grønlandske interesser, og ud fra mit kendskab til forholdene dér, som er anderledes end hernede, vil jeg stemme mod 18 års valgretsaldere.

Flere af de argumenter for og imod 18 års valgret, der blev fremsat af ordførerne, kan ikke bruges for Grønlands vedkommende. Hernede har man haft partivæsenet i den danske rigsdag siden 1849. Igennem tiderne har man dannet politiske ungdomsorganisationer, hvor ungdommen fik og får politisk skoling i nær kontakt med partiorganisationernes aktive politikere. Her har

man dagblade, radio og TV, altså de nødvendige kilder for de unge til nøje at kunne følge med i den danske politik og politiske afgørelser.

Her i salen har siddet og sidder nu mange, der er trænet i sådanne politiske organisationer. De mest lovende opstilles før eller senere både til kommune- og folketingsvalg.

Ser vi på grønlandske forhold i denne forbindelse, er billedet et helt andet. Vel blev der for 100 år siden indført begyndelsen til folkestyret ved dannelsen af forstanderskaberne, men til trods herfor og til trods for den udvikling, vi er inde i i dag, har vi ingen partipolitiske traditioner. I dag findes kun et enkelt parti, inuitpartiet, som er dannet for snart 6 år siden, og som endnu ikke har nogen politisk ungdomsorganisation. Først for et år siden dannedes den såkaldte politiske diskussionsklub i en af byerne. Vi har ingen almindelig værnepligt, heller ikke direkte skatter — netop de argumenter, som er fremhævet af de medlemmer, der vil have 18 års valgret, så de unge tidligere end nu kan have medbestemmelsesret og medansvar.

Vi er en tilbagestående minoritet i det danske rige på alle områder. Det ved samtlige folketingsmedlemmer. Politisk skoling og politisk forståelse, viden og ansvar må i langt højere grad udvikles hos ungdommen, før vi nedsætter valgretsaldere, som flertallet her i salen ønsker. En politisk forståelse af samfundets problemer må som alt andet i Grønland have tid til sin naturlige udvikling. Det grønlandske landsråd må have samme opfattelse, da det sidste år i enighed er gået ind for 20 års valgret til folketinget.

Jeg må til sidst understrege, at jeg på ingen måde vil undervurdere Grønlands ungdom, heller ikke fratage den nogen af dens rettigheder. Den skal først og fremmest skoles, belæres, aktiviseres i samfundsproblemerne, før valgretsaldere nedsættes til 18 år, og før mange af de unge fuldt ud forstår deres medansvar for samfundets trivsel.

H. C. Toft: Efter den afstemning, der fandt sted her i onsdags vedrørende valgretsaldere, er det forslag, vi nu skal tage stilling til, et forslag om en valgretsaldere på 18 år. Ved tingets anden behandling af